

Mure koolilõunaga

Üha kallinev elu toob meile järjest rohkem ootamatuid olukordi. Üheks kardetud uudiseks on ikka olnud toiduainete hindade tõus, mis meid nüüd lausa päeva tagant võib üllatada. Praegu valmistab suurt muret õpilaste toitlustamine koolides. Kui veel aasta tagasi sai asjaga kuidagi ühele poole, siis nüüd pole tuleviku kohta suuremat teada.

Eriti keerulised on lood KÄRDLA KESKKOOLIS. Seni doteeriti toitlustamist osaliselt maakonna eelarvest. Selle õppeaasta alguses aga läks kool Kärkla linnavalitsuse alla ning maakonna dotatsioon jäi ära. Linnal endal pole aga õpilaste toidukulutuste hüvitamiseks raha. Nagu direktor Rein Väljas lausus, andis maavalitsus eelmisel õppeaastal iga õpilase kohta ühe rubla, lapsevanemad ise kaks, nii et söök maksis kokku kolm rubla. Eelmise aasta septembrist aga arvestati õpilase toidurahaks päevas viis rubla ja kõik selle pidi tasuma kodu. Kärkla linnapea Eha Karmi sõnutsi pole justkui õige kõiki lapsi võrdselt toetada, sest perede sissetulekud erinevad ja on küllalt neid, kes suudaksid oma laste koolilõuna eest ise maksta. Viie rublaga tuli toime veel jaanuaris, aga mis hinnaga hakkab toitu nüüd saama, on raske ennustada. Kärkla sööklarestorani direktor Heino Maanas ütles, et siiani saadi kasutada veel odavamalt liha, mida talunikelt osteti, aga talunikki ei taha enam odavalt müüa. Seega lähevad portsjonid juba liha arvelt kallimaks. Aga ka teiste toiduainete hinnad tõusevad. Kartuli hind on viimase nädalapaariga tõusnud kahekordseks. Heino Maanas ennustas peatselt õpilase toidukorra hinnaks 7—10 rubla. Kui aga lapsevanemad pole juba praegust hinda nõus maksuma, siis

edaspidi ammugi mitte.

Keskkooli direktor arvas, et kui seitsmestsajast lapsest sõi siiani paarsada — aga nüüd kahaneb kahtlemata see arv veelgi —, pole mõtet kooli sööklas toidujagajat ja nõudepesijaid pidada. Lapsed saaksid ju sööklas ka käia. Heino Maanas siiski leidis, et kui lastele eraldi söökla teha, saaks ehk kuidagi odavamalt. Igatahes kokad on siiani püüdnud. Sööklas ollakse nõus ka mingi talongüsteemiga. Ühe võimalusena nähakse sooja tee valmistamist koolis, aga pole ju suhkrut.

Maakoolides paistab asi siiski paremal järjel olevat. PALADE KOOLI direktor Malle Altement ütles, et jaanuari esimese poole toiduhinnaks oli neil umbes kaks ja pool rubla. Siiani muretseti liha KELP-ist otse ja see tuli odavamalt kui kauplusest. Tavaliselt anti lastele kaks rooga. Mõnel päeval suppi ja magustoitu, mõnel praadi. Nii saadi ka odavamalt, kuna supp tuleb ikka väiksemate kuludega kätte kui praad. Näiteks võis odava hernesupi arvelt mõnel päeval ka neljarublast praadi pakkuda. Vanematelt raha kogumata pole aga välja tulnud. Õppeaasta algul koguti iga lapse kohta 40 rubla ja direktori arvates tuleb nüüd hakata juurde võtma. Üldse oli ta aga üsna pessimistlikult meelestatud ega osanud edaspidise kohta midagi öelda.

EMMASTE KOOLI direktor Merike Kallas teatas, et siia-

ni maksis vald iga õpilase kohta poolteist rubla, raha võeti ka lastevanematelt ja tuldi omadega välja. Lapsevanemad maksid kuus 12 rubla, nüüd tuleb seda summat aga vist tõsta, kuigi külanõukogu lubas võimete kohaselt ikka toitlustamist toetada. Koolis aetakse odavamalt läbi ka seetõttu, et liha tuuakse otse Haldreka sigalast ja nii saab selle mingilgi määral odavamalt kätte. Praegu teeb muret suhkrupuudus, magustoitu teha ei saa.

KÄINA KOOLIS tegeleb kõigi toitlustusprobleemidega kõrgema kategooria köök Vello Kiviberg. Nii et direktoril on sellevõrra kergem. Ka majandusjuhataja lööb toidumurede lahendamisel kaasa. Kool muretseb liha ja piima samuti KELP-ist otse. Kartul ja muu juurvili toodi keldrisse juba sügisel, kui juurikad olid veel odavad. Lõuna hinnaks oli siiani kolm rubla, sellest tasus külanõukogu rubla, vanemad andsid kaks. Sovhoos teotas oma lapsi ise ja nüüd teatas «Sõpruse» ametiühing, et nemadki toetaksid oma töötajate lapsi. Tore, kui veel niisuguseid kollektiive leiduks.

LAUKA KOOLIS maksab külanõukogu õpilaste lõuna eest 1.60 ja õpilased ise rubla.

LEISU ALGKOOLI juhataja Ilme Naurits teeb lastele ise võlleibu, juurde pakutakse teed. Siiani muretseti võlleibadeks vajalik kauplusest ja rahaga tuldi välja. Abistasid maakond ja Emmaste külanõukogu. Kuidas edasi läheb, ei tea, sest ega rahakott eriti pungil enam ole. Loodetakse ikka külanõukogule ja sealt olevat ka lubatud.

Kõikidest koolidest pole suutnud teavet hankida, aga mured on küllap samad — ikka hirm üha tõusvate hindade pärast. Kasvav laps aga peab sööma.

Leonid SPASSOV